

- Παραβίαση της αρχής της συνέχειας μεταξύ του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε να εξετάσει το αίτημα της προσφεύγουσας περί αποδείξεως της χρήσεως.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθότι δεν υπάρχει περίπτωση συγχύσεως.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εκτιμήσει αν το εθνικό σήμα μπορούσε νομίμως να αντιταχθεί στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

- (1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).
- (2) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

Προσφυγή του Γεωργίου Γκούβρα κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Μαρτίου 2003

(Υπόθεση T-113/03)

(2003/C 135/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Γεώργιος Γκούβρας, κάτοικος Bereldange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Étienne Marchal και Sébastien Orlandi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Μαρτίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2002 της Διευθύντριας της Διευθύνσεως «Διοίκηση και Διαχείριση του Προσωπικού στο Λουξεμβούργο και στην Ispra» της ΓΔ «Προσωπικό και Διοίκηση», με τις οποίες, αφενός, δεν χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα αποζημιώσεις εγκαταστάσεως και ημερήσιες αποζημιώσεις κατά την τοποθέτησή του στην Αθήνα, καθώς και αποζημιώσεις εγκαταστάσεως κατά την ανατοποθέτησή του στο Λουξεμβούργο και, αφετέρου, περιορίστηκε στο 35 % των καθαρών του αποδοχών το μεταφερόμενο τμήμα των αποδοχών του τόπου αποσπάσεως στον τόπο υπηρεσίας και μόνιμης κατοικίας του·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος υπηρετούσε στο Λουξεμβούργο, αποσπάστηκε προς το συμφέρον της υπηρεσίας στο ελληνικό Υπουργείο Υγείας στην Αθήνα. Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η καθής δεν του χορήγησε αποζημίωση εγκαταστάσεως και ημερήσιες αποζημιώσεις και περιορίσε στο 35 % το μεταφερόμενο τμήμα των αποδοχών του στο Λουξεμβούργο.

Όσον αφορά τη μη χορήγηση αποζημιώσεως εγκαταστάσεως και ημερησίων αποζημιώσεων, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη των αιτημάτων του, την παράβαση των άρθρων 5 και 10 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ). Όσον αφορά το όριο ύψους 35 % στο μεταφερόμενο τμήμα των αποδοχών του στο Λουξεμβούργο, προβάλλει την παράβαση του άρθρου 38, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, καθώς και του άρθρου 17 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

Προσφυγή της Samar spa κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 7 Απριλίου 2003

(Υπόθεση T-115/03)

(2003/C 135/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Samar spa, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Alessandro Ruco, άσκησε στις 7 Απριλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρία Grotto spa

Προσφυγή του Oreste Montalto κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 7 Απριλίου 2003

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

(Υπόθεση T-116/03)

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίδικων σημάτων για όλα τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση, με εξαίρεση τα «blue jeans» για τα οποία θα υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως ή, τουλάχιστον, για όλα τα προϊόντα για τα οποία το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως και, συνεπώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που αφορά τα προϊόντα αυτά·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, κατά το μέρος που θα ηττηθεί.

(2003/C 135/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα «GAS STATION» — αίτηση καταχώρισεως 712647, καταχώριση για ορισμένα προϊόντα της κατηγορίας 25 (ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποίας)
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Grotto S.p.A
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Το ιταλικό σήμα «BLUE JEANS GS», που έχει καταχωρισθεί για προϊόντα της κατηγορίας 25 (παντελόνια, σακάκια, jeans, υποκάμισα, φούστες, ζακέτες, μπλουζάκια, πουλόβερ, πανωφόρια, καλτσάκια, υποδήματα, μπότες, παντούφλες).
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής.
Λόγοι ακυρώσεως:	Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, στο μέτρο που τα επίδικα σήματα δεν μπορούν να θεωρηθούν όμοια υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

Ο Oreste Montalto, κάτοικος Alicante (Ισπανία) εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Georges Vandersanden, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 7 Απριλίου 2003, προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου, που ελήφθη από τον Πρόεδρό του, στις 23 Μαΐου 2002, περί διορισμού επικουρικού προέδρου τμήματος προσφυγών καθώς και προέδρου της Υπηρεσίας Προσφυγών του ΓΕΕΑ καθώς και περί απορρίψεως, κατά συνέπεια, της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την ίδια θέση·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που έχει υποστεί και η οποία εκτιμάται, προσωρινώς, στα 20 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ). Κατόπιν ανακοινώσεως για την πλήρωση κενής θέσεως, ο προσφεύγων υπέβαλε υποψηφιότητα για τη θέση του προέδρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ. Στη θέση αυτή διορίστηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, άλλος υποψήφιος, η δε υποψηφιότητα του προσφεύγοντος, όπως ήταν επόμενο, απορρίφθηκε. Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους: ο πρώτος αντλείται από προσβαλλόμενη παράβαση της διαδικασίας επιλογής. Συναφώς, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η διαδικασία επιλογής ανατέθηκε σε ιδιωτική εταιρία και ότι, τόσο οι αρμόδιες αρχές του ΓΕΕΑ όσο και το καθού απεκδύθησαν, στην πραγματικότητα, της ελεγκτικής εξουσίας τους επικυρώνοντας απλώς τις προτάσεις της εν λόγω εταιρίας. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε να είχε ληφθεί από τον Πρόεδρο του ΓΕΕΑ και όχι από το καθού. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως καθώς και από προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, στο μέτρο που πρόκειται για τη χρήση της αγγλικής